

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2015 r. w sprawie T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE), wniesione w dniu 11 lutego 2016 r. przez Kenza Tsujimota

(Sprawa C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Kenzo Tsujimoto (przedstawiciele: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Kenzo, Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 21 czerwca 2016 r. Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG.

(Sprawa C-344/16)

(2016/C 428/03)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Die Länderbahn GmbH DLB*Strona pozwana:* DB Station & Service AG**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy przepis krajowy, w myśl którego użytkownik urządzenia infrastruktury kolejowej, wobec którego zarządca infrastruktury dochodzi przed sądem cywilnym uiszczenia opłaty za użytkowanie, lub który żąda zwrotu uiszczonej opłaty, może podnosić, że opłata ustalona przez zarządcę infrastruktury nie jest zgodna z zasadą słuszności, jest zgodny z przepisami dyrektywy⁽¹⁾ dotyczącymi niezależności zarządzania przez przedsiębiorstwo infrastruktury (art. 4 ust. 1, 4, 5), z zasadami ustalania opłat (art. 7 – 12) oraz zadaniami organu kontrolnego (art. 30)?

- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy jest zgodny z wymienionymi przepisami dyrektywy przepis krajowy, w myśl którego sąd, jeżeli stwierdzi, że ustalona opłata nie jest zgodna z zasadą słuszności, jest uprawniony i zobowiązany ustalić należną opłatę w drodze wyroku?

(¹) Dyrektywa 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa, Dz.U. L 75, s. 29

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-806/14
August Storck KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 27 lipca
2016 r. przez August Storck KG**

(Sprawa C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: August Storck KG (przedstawiciel: I. Rohr, P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie T 806/14;
- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej w sprawie R0644/2014-5; tytułem ewentualnym, w stosownym przypadku przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez stronę wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości, Sądem i izbą odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

I. Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 (¹) – Zastosowanie błędnych kryteriów

1. Sąd niesłusznie wymaga do tego, by znak towarowy miał charakter odróżniający, aby „różnił się w sposób znaczący od normy lub zwyczajów obowiązujących w danym sektorze”. Sąd stosuje kryterium trójwymiarowych znaków towarowych polegające na wyglądzie samych znaków, bez elementu graficznego lub słownego, które to kryterium jest bardziej surowe niż kryterium mającego zastosowanie do zwykłych znakowych towarowych. Kryterium to nie powinno być zostać zastosowane, ponieważ zgłoszony znak towarowy jest dwuwymiarowym znakiem towarowym, zawierającym element graficzny. Zastosowanie bardziej surowego kryterium jest sprzeczne z utrwalonym orzecznictwem.
2. Sąd popełnił błąd poprzez oparcie swego wniosku na wyroku Storck/OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Sprawa ta nie jest w żadnym zakresie porównywalna do niniejszej sprawy, ponieważ dotyczyła produktu (opakowanego) bez żadnego elementu graficznego lub słownego.
3. Zastosowanie bardziej surowych przepisów niż te mające zastosowanie do słownych i graficznych znaków towarowych nie jest skądinąd uzasadnione, ponieważ zakres ochrony zgłoszonego znaku towarowego jest węższy nawet od zakresu ochrony rejestracji obejmującej sam element graficzny. Poprzez zastosowanie bardziej surowych przepisów Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, który stanowi, że nie są rejestrowane (tylko) znaki towarowe, które pozbawione są odróżniającego charakteru.